

bevilget 640 Kreditter til et samlet Beløb af 630 000 Floriner. De store Byer havde i høj Grad været medvirkende til dette Resultat gennem den Kreditgaranti, som de paa deres Side havde stillet.

De Kendsgerninger, vi hidtil har anført, kan betragtes, som lige saa mange Bidrag til Løsningen af det Problem, hvormed vi beskæftiger os. Der er imidlertid endnu en sidste Kendsgerning at føje til de foregaaende.

Der er ført talrige Forhandlinger angaaende Valget af den Institution, der skulde tjene som Basis for Ordningen af den mindre Kredit; vi har hentydet dertil i Begyndelsen af vore »Indledende Bemærkninger«. Hvilken Institution skulde yde disse Forskud? Det har været foreslaaet at henvende sig til Nationalbanken, men vilde det ikke føre denne ind paa Forretninger, der ikke svarer til det Formaal, for hvilket den er oprettet? Vilde en Henvendelse til Sparekassen ikke være at foretrække? Men vilde det da ikke blive nødvendigt at oprette en særlig bankmæssig Afdeling?

Vi staar nu overfor en ny Kendsgerning, nemlig det fornylig oprettede Selskab »La Société Nationale de Crédit à l'Industrie«. I Henhold til dette Selskabs Love, § 3, »har det til Formaal at yde Forskud til Forbedring, Omforandring eller Udvidelse af belgiske Industri- eller Handels-Foretagender«. Ved at mobilisere Fordringerne paa kortere eller paa lang Sigt, opfyldes de Krav, der stilles af den kommercielle og industrielle Kredit. Selskabets Formaal falder saaledes sammen med det, vi tilstræber, dog forsaa-vidt som den ny Institution ikke begrænser sin Støtte til kun at komme de store Foretagender tilgode, men lader de talrige Smaafolk, Haandværkere og Detaillister, der har lige saa stor Ret til Støtte, komme i Betragtning. For at føre denne Plan ud i Livet er, efter vor Mening, en vis Tilpasning til de ganske særlige Betingelser for den mindre Kredit, absolut uomgængelig. Der maa saaledes oprettes Kasser eller lokale eller Distrikts-Andels-Kredit-Foreninger med fast Kundekreds, og der maa oprettes en ret skarp Kontrol med Ledelsen af disse Kasser til Bedømmelse af Værdien af den Garanti, som hver især er i Stand til at fremskaffe overfor den kreditgivende Central-Instituton. Der maa yderligere skaffes Respekt for visse Administrations-Regler, saaledes at den mindre Kredit ikke kommer bort fra sit egentlige Formaal, nemlig Undersøgelse af Forholdene vedrørende: Anvendelse af Laanene, Begrænsning af det ydede Forskud, Ud- lodning af Dividender og Oprettelse af en minimal Reserve. Der maa oprettes et nyt Regulerings- og Kompensations-Organ, som de lokale Foreninger kan henvende sig til i forskellige Anliggender, saasom Udbetaling af Forskud, Videre-Diskontering af Veksler og Depotanbringelse. Det er kun rimeligt, at der i dette Organs Direktion indvælges — i det mindste delvis — de Interesserede selv samt Delegerede fra lokale Banker eller Kasser, der er Ekspertes paa den mindre Kredits Omraade, idet de sidder inde med gammel Erfaring og saaledes bedst vil være i Stand til at hidføre den ønskede Ensartet- hed med Hensyn til det nye Systems Arbejdsmetode. Denne saare indviklede Opgave, hvor det ikke alene drejer sig om at »lede«, men ogsaa at »opdrage« og at »gøre Propa- ganda« kan ikke løses af Selskabet »la Société Nationale de Crédit« alene. Det er der- for, vi har foreslaaet Oprettelsen af en Stats-Institution til Kreditgivning til Middel- standens Nærings- og Industridrivende (»Institut National«), der skulde forestaa Ord- ningen af den mindre Kredit. Den skulde paa alle Maader søge at ophjælpe Middel- standen ved fortrinsvis at støtte de smaa Foretagender, der allerede eksisterede før Krigen, og som har Mulighed for at blive ligesaa blomstrende som tidligere, og da navnlig de, der tilhører Værnepligtige, som var indkaldt under Krigen. Det vilde kun være at yde dem, der maatte forlade Hjemmet for at tjene Fædrelandet, en rimelig Forret. (§ 1 og 2).